

Datum van inontvangstneming : 23/05/2017

Zaak C-21/17**Verzoek om een prejudiciële beslissing****Datum van indiening:**

18 januari 2017

Verwijzende rechter:

Nejvyšší soud České republiky (Tsjechië)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

30 november 2016

Verzoekende partij (oorspronkelijke verwerende partij):

Catlin Europe SE

Verwerende partij (oorspronkelijke verzoekende partij):

O. K. Trans Praha spol. s r. o.

NEJVYŠŠÍ SOUD (hoogste rechter in burgerlijke- en strafzaken)**TSJECHIË**

Beschikking

De Nejvyšší soud České republiky (hoogste rechter in burgerlijke- en strafzaken, Tsjechië) heeft als volgt geoordeeld in het geding tussen O. K. Trans Praha spol. s r.o., met zetel te Chýně [(Tsjechië)] (verzoekster), [OMISSIS] en Catlin Europe SE, met zetel [OMISSIS] te Keulen (Bondsrepubliek Duitsland) (verweerster), [OMISSIS], dat [oorspronkelijk] aanhangig is gemaakt bij de Okresní soud Praha – západ (rechter voor het district Praag-West) (Tsjechië), [OMISSIS] betreffende een cassatieberoep van verweerster tegen de beschikking van de Krajský soud v Praze (regionale rechter Praag) (Tsjechië) van 17 juni 2013 [OMISSIS]:

[OMISSIS] [procedure voor de verwijzende rechter]

De Nejvyšší soud České republiky verzoekt het Hof krachtens artikel 267 VWEU om een prejudiciële beslissing over de volgende vragen:

Dient artikel 20, lid 2, van verordening (EG) nr. 1896/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 tot invoering van een Europese betalingsbevelprocedure aldus te worden uitgelegd dat het verzuim om degene voor wie het stuk is bestemd, in kennis te stellen van het feit dat hij kan weigeren het stuk waarvan betekening of kennisgeving moet worden verricht, in ontvangst te nemen, als bepaald in artikel 8, lid 1, van verordening (EG) nr. 1393/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2007 inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken („de betekening en de kennisgeving van stukken”) en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1348/2000 van de Raad („de verordening inzake de betekening en kennisgeving van stukken”), verweerster (degene voor wie het stuk is bestemd) het recht geeft om heroverweging van het Europese betalingsbevel te verzoeken, overeenkomstig artikel 20, lid 2, van verordening (EG) nr. 1896/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 tot invoering van een Europese betalingsbevelprocedure („de verordening tot invoering van een Europees betalingsbevel”)?

Uiteenzetting:

I.

Feiten van het geding en procedure bij de Tsjechische rechterlijke instanties

- 1 Bij beschikking van 8 april 2013 heeft de Okresní soud Praha - západ beslist [OMISSIS] dat verweersters verzoek om heroverweging van het Europese betalingsbevel dat door de Okresní soud Praha - západ op 1 augustus 2012 is uitgevaardigd, diende te worden afgewezen [OMISSIS] (punt 1 van het dictum) en ook dat het betalingsbevel dat door de Okresní soud Praha - západ op [OMISSIS] 1 augustus 2012 is uitgevaardigd [OMISSIS], van kracht moest blijven (punt II van het dictum).
- 2 Op hoger beroep ingesteld door verweerster, heeft de Krajský soud v Praze bij beschikking van 17 juni 2013 [OMISSIS] de beschikking van de rechter in eerste aanleg bevestigd en geoordeeld over de proceskosten in hoger beroep.
- 3 De eerste appelrechter baseerde zijn conclusie op het oordeel van de rechter in eerste aanleg dat het betrokken betalingsbevel op 3 augustus 2012 aan verweerster was betekend of ter kennis gegeven en op 3 september 2012 uitvoerbaar werd. Bij verzoek van 21 december 2012 heeft verweerster om heroverweging van het Europees betalingsbevel verzocht op grond van het feit dat, wegens een fout van een van verweersters werknemers, het Europees betalingsbevel niet tijdig is overhandigd aan de personen die bevoegd zijn om op dat gebied voor verweerster te handelen, en dat het daarom, zonder dat verweerster hiervoor enige schuld treft, niet tijdig is betekend of ter kennis gegeven. Bovendien is het Europese betalingsbevel niet betekend of ter kennis gegeven samen met informatie van de ontvangende instantie betreffende de mogelijkheid om het te betekenen of ter

kennis te geven stuk te weigeren in ontvangst te nemen of het terug te zenden omdat het niet volledig in de relevante taal is vertaald, daar het afschrift van het verzoekformulier tot uitvaardiging van het Europees betalingsbevel, gevoegd bij dat betalingsbevel overeenkomstig artikel 12, lid 2 van de verordening tot invoering van een Europees betalingsbevel, met een meer gedetailleerde beschrijving van de vordering, enkel in het Tsjechisch is overgelegd.

- 4 De eerste appelrechter heeft geoordeeld dat uit de inhoud van de stukken van het dossier blijkt dat het Europees betalingsbevel naar behoren is betekend of ter kennis gegeven, overeenkomstig de in artikel 14 van de verordening tot invoering van een Europees betalingsbevel voorziene methode.
- 5 De eerste appelrechter was het volledig eens met het oordeel van de rechter in eerste aanleg, dat er in de onderhavige zaak geen reden was om het Europese betalingsbevel te heroverwegen in uitzonderingsgevallen als bedoeld in artikel 20, lid 1, van de verordening tot invoering van een Europees betalingsbevel, aangezien in een situatie waarin er kennelijk een fout was van een van verweersters werknemers, niet kan worden geoordeeld dat het Europese betalingsbevel niet tijdig is betekend of ter kennis gegeven om verweester toe te staan haar verdediging te organiseren, zonder enige fout van haar kant. Betreffende het tweede middel van verweester, dat de betekende of ter kennis gegeven stukken degene voor wie het stuk is bestemd niet informeerden over de mogelijkheid om te weigeren de stukken in ontvangst te nemen in overeenstemming met artikel 8, lid 1, van de verordening inzake de betekening en kennisgeving van stukken, heeft de rechter geoordeeld dat de betekende of ter kennis gegeven stukken die informatie niet bevatten, maar dat dit verzuim het Europese betalingsbevel niet ongeldig kon maken of grond voor heroverweging waren, aangezien de verordening niet in dat gevolg voorziet. De eerste appelrechter oordeelde dat, gelet op het feit dat verweester een rechtspersoon met zetel in Oostenrijk is – er geen twijfel over kan bestaan dat verweester of haar werknemers die verantwoordelijk zijn voor het in ontvangst nemen van stukken, het Duits volledig machtig zijn. De eerste appelrechter heeft geoordeeld dat niets verweester in de weg stond om die stukken grondig te bestuderen en, als zij niet akkoord ging met de gronden waarop het Europees betalingsbevel was uitgevaardigd, om binnen de in de wet voorziene termijn de gepaste procedurestappen te zetten teneinde dat bevel aan te vechten.
- 6 Verweester heeft cassatieberoep ingesteld tegen de beschikking van de eerste appelrechter. Zij voert aan dat de eerste appelrechter verzuimd heeft rekening te houden met de gronden voor heroverweging van een Europees betalingsbevel zoals neergelegd in artikel 20, lid 2, van de verordening tot invoering van een Europees betalingsbevel, ook al was het afschrift van het verzoekschrift tot de uitvaardiging van het Europese betalingsbevel, dat was gevoegd bij dat betalingsbevel overeenkomstig artikel 12, lid 2, van de verordening tot invoering van een Europees betalingsbevel, enkel in het Tsjechisch aan verweester bezorgd en was verweester bovendien niet in kennis gesteld van het feit dat zij kon

weigeren het stuk in ontvangst te nemen overeenkomstig artikel 8 van de verordening inzake de betekening of kennisgeving van stukken.

- 7 Verweerster trekt het oordeel van de eerste appelrechter in twijfel, namelijk dat het Europese betalingsbevel naar behoren zou zijn betekend of ter kennis gegeven, aangezien onmogelijk kan worden aangenomen dat stukken naar behoren zijn betekend of ter kennis gegeven indien artikel 8, lid 1, van de verordening inzake de betekening en kennisgeving van stukken niet is nageleefd. Die procedurefout vormt een uitzonderlijke omstandigheid die grond is voor heroverweging van het Europese betalingsbevel, als voorzien in artikel 20, lid 2, van de verordening tot invoering van een Europees betalingsbevel.
- 8 Verweerster voert aan dat het ontbreken van een vertaling van het afschrift van het verzoekschrift tot uitvaardiging van een Europees betalingsbevel schending oplevert van de regel dat de verweerder informatie dient te ontvangen die voldoende duidelijk maakt wat de vordering inhoudt en op welke gronden deze berust, zodat de verweerder goed geïnformeerd kan beslissen of hij de vordering al dan niet wil betwisten, en zij verwijst in dat verband naar overweging 13 van de verordening tot invoering van een Europees betalingsbevel. Volgens verweerster is dat een voldoende ernstige schending van haar rechten op grond waarvan zij kan verzoeken om heroverweging van het Europese betalingsbevel vanwege andere uitzonderlijke omstandigheden, als voorzien in artikel 20, lid 2, van de verordening tot invoering van een Europees betalingsbevel.
- 9 Als verweer op het cassatieberoep betwist verzoekster dat verweerster haar verzoek om heroverweging van het betrokken Europese betalingsbevel heeft gebaseerd op het feit dat het afschrift van het verzoekschrift tot uitvaardiging van een Europees betalingsbevel enkel in het Tsjechisch is overgelegd, en zij voert aan dat dit argument van verweerster enkel omwille van de opportuniteit is opgeworpen.

II.

Toepasselijk nationaal recht

- 10 Het ontbreekt aan nationaal recht dat de rechtsvraag in de onderhavige zaak kan oplossen. De Tsjechische rechtbanken hebben zich nog niet over de onderzochte rechtsvraag uitgesproken.

III.

Toepasselijke bepalingen van Unierecht

Verordening tot invoering van een Europees betalingsbevel

- 11 Artikel 12, lid 2, bepaalt dat het Europese betalingsbevel wordt uitgevaardigd samen met een afschrift van het verzoekformulier. Het behoeft niet de door de eiser in de aanhangsels 1 en 2 bij formulier A verstrekte informatie te bevatten.
- 12 Artikel 20, lid 2, bepaalt dat na het verstrijken van de in artikel 16, lid 2 gestelde termijn de verweerder tevens het recht heeft om het bevoegde gerecht in de lidstaat van oorsprong om heroverweging van het Europees betalingsbevel te verzoeken, indien het Europees betalingsbevel kennelijk ten onrechte is toegekend, gelet op de voorschriften van deze verordening of vanwege andere uitzonderlijke omstandigheden.
- 13 Artikel 27 bepaalt dat de verordening de toepassing van verordening (EG) nr. 1348/2000 van de Raad van 29 mei 2000 inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken onverlet laat. Die verordening is vervangen door de voornoemde verordening inzake de betekening en kennisgeving van stukken.

Verordening inzake de betekening en kennisgeving van stukken

- 14 Artikel 8, lid 1, bepaalt dat de ontvangende instantie degene voor wie het stuk is bestemd, door middel van het in bijlage II opgenomen modelformulier in kennis stelt van het feit dat hij kan weigeren het stuk waarvan betekening of kennisgeving moet worden verricht, in ontvangst te nemen ofwel op het ogenblik van de betekening of kennisgeving ofwel door het stuk binnen een week naar de ontvangende instantie te zenden, indien het niet is gesteld in of niet vergezeld gaat van een vertaling in een van de volgende talen: a) een taal die degene voor wie het stuk bestemd is, begrijpt, of b) de officiële taal van de aangezochte lidstaat of, indien er verscheidene officiële talen in de aangezochte lidstaat zijn, de officiële taal of een van de officiële talen van de plaats waar de betekening of kennisgeving moet worden verricht.

IV.

Motivering van de prejudiciële verwijzing

- 15 De onderhavige zaak betreft een geschil over de rechtvaardiging van een heroverweging van een Europees betalingsbevel als voorzien in artikel 20 van de verordening tot invoering van een Europees betalingsbevel. De middelen van verweerster zijn gebaseerd op het feit dat het afschrift van het verzoekschrift tot uitvaardiging van een Europees betalingsbevel (formulier A), dat volgens artikel 12, lid 2, van de verordening tot invoering van een Europees betalingsbevel bij dat betalingsbevel moet worden gevoegd, en dat aan verweerster is betekend of ter kennis gegeven, niet in een taal was gesteld die verweerster, degene voor wie het stuk is bestemd, begrijpt en ook niet in de officiële taal van de aangezochte lidstaat, en dat verweerster bovendien niet in kennis is gesteld van het feit dat zij de betekende of ter kennis gegeven stukken kon weigeren in ontvangst te nemen of kon terugzenden krachtens artikel 8 van de verordening inzake de betekening

en kennisgeving van stukken. Daarom is de Nejvyšší soud (hoogste rechter in burgerlijke- en strafzaken) eerst ingegaan op de vraag of de verordening tot invoering van een Europees betalingsbevel vereist dat een afschrift van het verzoekformulier tot uitvaardiging van een Europees betalingsbevel wordt betekend of ter kennis gegeven in een van de talen van artikel 8 van de verordening inzake de betekening en kennisgeving van stukken.

- 16 De verordening tot invoering van een Europees betalingsbevel bevat zelf geen enkele bepaling die vaststelt in welke taal het verzoekformulier tot uitvaardiging van dat bevel aan de verweerder moet worden betekend of ter kennis gegeven. De instructies voor het invullen van het verzoekformulier bepalen enkel dat dat formulier moet worden ingevuld in de taal of een van de talen van de ontvangende rechter, aan wie het verzoek wordt toegezonden. Daarom is er geen twijfel over dat, wanneer een Europees betalingsbevel wordt betekend of ter kennis gegeven samen met het verzoek om dat bevel, de bepalingen van de verordening inzake de betekening en kennisgeving van stukken die vaststellen in welke taal de stukken moeten worden overgelegd, en meer bepaald artikel 8 ervan, van toepassing zijn.
- 17 Het Hof heeft die bepaling uitgelegd in onder meer het arrest van 8 mei 2008, *Weiss und Partner* (C-14/07, EU:C:2008:264), waarin het heeft verklaard „dat artikel 8, lid 1, van verordening nr. 1348/2000 aldus dient te worden uitgelegd dat degene voor wie een ter kennis te brengen of te betekenen gedinginleidend stuk bestemd is, niet mag weigeren dit stuk in ontvangst te nemen voor zover dit hem in staat stelt, in het kader van een gerechtelijke procedure in de lidstaat van verzending zijn rechten geldend te maken, wanneer bij dit stuk bijlagen met bewijsstukken zijn gevoegd die niet zijn gesteld in de taal van de aangezochte lidstaat of in een taal van de lidstaat van verzending, die degene voor wie het stuk is bestemd, begrijpt, maar die enkel een bewijsfunctie hebben en niet onontbeerlijk zijn om het voorwerp en de grond van de vordering te begrijpen. Het staat aan de nationale rechter om na te gaan of het gedinginleidende stuk voldoende informatie bevat om de verweerder in staat te stellen zijn rechten geldend te maken dan wel of de verzender alsnog een vertaling van een onmisbare bijlage dient te verstrekken” (punt 78 van het arrest).
- 18 Het Hof behandelde in dat arrest ook de vraag wat een verzoek is om een geding in te leiden bij een betalingsbevelprocedure, en heeft geoordeeld dat „[h]et Hof bij de uitlegging van artikel 27, punt 2, Executieverdrag, betreffende de erkenning van beslissingen, het begrip ‚stuk dat het geding inleidt’ of ‚gelijkwaardig stuk’ in de zin van deze bepaling [heeft] omschreven als het stuk of de stukken waarvan de regelmatige en tijdige betekening of kennisgeving de verweerder in staat stelt, zijn rechten geldend te maken voordat in de staat van herkomst een uitvoerbare beslissing wordt gegeven (zie in die zin arrest van 13 juli 1995, *Hengst Import*, C-474/93, [EU:C:1995:243], punt 19)” (punt 61 van het arrest). „Aldus heeft het Hof in het reeds aangehaalde arrest *Hengst Import* geoordeeld dat het in die zaak aan de orde zijnde betalingsbevel (‚decreto ingiuntivo’), gegeven door een Italiaanse rechter overeenkomstig artikel 641 van het Italiaanse wetboek van

burgerlijke rechtsvordering, en het verzoekschrift van de verzoekende partij samen het gedinginleidende stuk vormden, aangezien door de gezamenlijke betekening van deze twee stukken een termijn gaat lopen gedurende welke de verweerder in verzet kan komen. Anderzijds kan de verzoeker vóór afloop van deze termijn geen uitvoerbare beslissing verkrijgen (arrest Hengst Import, reeds aangehaald, punt 20)” (punt 62 van het arrest). „Het Hof heeft opgemerkt dat het ‚decreto ingiuntivo’ niet meer dan een formulier is, dat enkel kan worden begrepen indien het samen met het verzoekschrift wordt gelezen. Omgekeerd kan de verweerder aan de hand van de betekening van alleen het verzoekschrift niet vaststellen of hij zijn verdediging moet voorbereiden, want zonder het ‚decreto ingiuntivo’ weet hij niet of de rechter het verzoek heeft ingewilligd of afgewezen. De noodzaak van de betekening van zowel het ‚decreto ingiuntivo’ als van het verzoekschrift wordt overigens bevestigd door artikel 643 van het Italiaanse wetboek van burgerlijke rechtsvordering, volgens hetwelk het geding door die betekening wordt ingeleid (arrest Hengst Import, reeds aangehaald, punt 21)” (punt 63 van het arrest). „Uit dit autonome begrip ‚stuk dat het geding inleidt’, zoals uitgelegd door het Hof, volgt dat een dergelijk stuk het document of de documenten – wanneer deze onlosmakelijk verbonden zijn – moet omvatten aan de hand waarvan de verweerder het voorwerp en de gronden van het beroep van de verzoeker kan begrijpen en kan weten dat hij zijn rechten geldend kan maken in het kader van een gerechtelijke procedure, hetzij door zich in een aanhangig geding te verdedigen, hetzij – zoals het geval was in de zaak die heeft geleid tot het reeds aangehaalde arrest Hengst Import – door een rechtsmiddel aan te wenden tegen een beslissing die op grond van een eenzijdig verzoekschrift is gegeven” (punt 64 van het arrest).

- 19 Dit doet echter niets af aan het feit dat volgens artikel 8 van de verordening inzake de betekening en de kennisgeving van stukken de ontvangende instantie degene voor wie het stuk is bestemd, door middel van het in bijlage II bij die richtlijn opgenomen modelformulier in kennis stelt van het feit dat hij kan weigeren het stuk waarvan betekening of kennisgeving moet worden verricht, in ontvangst te nemen op het ogenblik van de betekening of kennisgeving ofwel door het stuk binnen een week naar de ontvangende instantie terug te zenden, indien het niet is gesteld in of niet vergezeld gaat van een vertaling in een van de talen die verder in de bepaling worden vermeld. Uit de bewoordingen van dat artikel blijkt dat de mededeling die het standaardformulier bevat, deel uitmaakt van de te betekenen of ter kennis te geven stukken, ongeacht of degene voor wie het stuk is bestemd, het recht heeft de betekende of ter kennis gegeven stukken terug te zenden. Daarom staat het niet aan de ontvangende instelling om, bijvoorbeeld, te onderzoeken of degene voor wie het stuk is bestemd de taal begrijpt waarin de stukken zijn betekend of ter kennis gegeven, en ook niet (zoals in de onderhavige zaak) of hij uit het verzoekformulier de inhoud van dat formulier kan afleiden. Het gevolg van het feit of degene voor wie het stuk is bestemd, al dan niet de taal begrijpt (of, naargelang het geval, er geen vertaling is bijgevoegd) is dus het recht van degene voor wie het stuk is bestemd, om te weigeren de stukken in ontvangst te nemen of om ze terug te zenden, en niet het uitsluiten van de verplichting van de

ontvangende instelling om degene voor wie het stuk is bestemd, van dat recht in kennis te stellen door middel van het in bijlage II bij de verordening inzake de betekening en de kennisgeving van stukken opgenomen modelformulier.

- 20 „Verordening (EG) nr. 1393/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2007 inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken („de betekening en de kennisgeving van stukken”) en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1348/2000 van de Raad moet aldus worden uitgelegd [...] dat de ontvangende instantie verplicht is om, in alle omstandigheden en zonder dat zij daarbij over enige beoordelingsmarge beschikt, degene voor wie een stuk is bestemd, mee te delen dat hij het recht heeft te weigeren dat stuk in ontvangst te nemen, waarbij zij stelselmatig moet gebruikmaken van het in bijlage II bij die verordening opgenomen modelformulier, [...] en dat het feit dat die instantie bij de betekening of kennisgeving van een stuk aan degene voor wie het is bestemd, heeft nagelaten bij dat stuk het in bijlage II bij verordening nr. 1393/2007 opgenomen modelformulier te voegen, geen grond vormt om de procedure nietig te verklaren, doch een verzuim is dat moet worden hersteld overeenkomstig de bepalingen van die verordening” (arrest van 16 september 2015, Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603).
- 21 De Nejvyšší soud is van oordeel dat de rechtbank in de onderhavige zaak een procedurefout heeft begaan, aangezien degene voor wie het stuk bestemd was, niet in kennis is gesteld, door middel van het in bijlage II bij de verordening tot invoering van een Europees betalingsbevel opgenomen modelformulier, overeenkomstig artikel 8 van de verordening inzake de betekening en de kennisgeving van stukken, van de mogelijkheid de te betekenen of ter kennis te geven stukken te weigeren in ontvangst te nemen of ze terug te zenden.
- 22 Volgens de Nejvyšší soud is het echter ook nodig de tweede vraag te behandelen, namelijk of de fout van de rechtbank een uitzonderlijke omstandigheid vormt die grond is voor heroverweging van het Europees betalingsbevel vanwege uitzonderlijke omstandigheden, als bedoeld in artikel 20, lid 2, van de verordening tot invoering van een Europees betalingsbevel.
- 23 De Nejvyšší soud is van oordeel dat de uitzonderlijke omstandigheden waarvan sprake in artikel 20, lid 2, van de verordening tot invoering van een Europees betalingsbevel, ook een procedurefout van de rechtbank die het Europees betalingsbevel uitvaardigt kan omvatten. Niet elke procedurefout van een rechtbank is echter automatisch een uitzonderlijke omstandigheid, maar enkel die fouten waarvan redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zij een oorzakelijk verband konden hebben met het feit dat de verweerder de in het Europese betalingsbevel vervatte vordering niet heeft betwist, terwijl hij dat anders wel zou hebben gedaan. Van een dergelijke schending is sprake in een procedure waarin de rechten van de partij werden geschonden, waardoor zij haar rechten voor de rechtbank niet doeltreffend heeft kunnen doen gelden. Als echte

uitzonderingsgevallen kunnen worden beschouwd de situaties die in artikel 20, lid 2, van de verordening tot invoering van een Europees betalingsbevel worden genoemd. Ook blijkt uit overweging 25 van de verordening tot invoering van een Europees betalingsbevel dat heroverweging in uitzonderingsgevallen niet inhoudt dat de verweerder nogmaals de mogelijkheid krijgt verweer te voeren tegen de vordering.

- 24 De Nejvyšší soud is van oordeel dat de specifieke kenmerken van een betalingsbevelprocedure in het kader van de verordening tot invoering van een Europees betalingsbevel niet over het hoofd mogen worden gezien. Het doel van deze verordening is de beslechting van een geschil in grensoverschrijdende zaken met betrekking tot niet-betwiste geldvorderingen te vereenvoudigen, te versnellen en goedkoper te maken (overweging 9). Dat blijkt ook uit de specifieke wijze waarop die procedures worden gevoerd, met formulieren. Toegang tot de rechter wordt vergemakkelijkt dankzij het gebruik van standaardformulieren, die in de bijlage bij de verordening zijn opgenomen en die publiek toegankelijk zijn in alle officiële talen van de Europese Unie (bijvoorbeeld op het e-justitieportaal of op de webpagina's van de Europese justitiële atlas voor burgerlijke zaken). Die formulieren zijn voornamelijk gebaseerd op numerieke codes, die overeenkomen met specifieke informatie, zodat open vragen in wezen beperkt zijn tot, primair, de beschrijving van het bewijs (deel 10 van formulier A) en aanvullende verklaringen en nadere informatie (deel 11 van formulier A). Zo is de verweerder in principe in staat, door de numerieke codes in het verzoek tot uitvaardiging van een Europees betalingsbevel te vergelijken – die dezelfde zijn in de verschillende taalversies, te begrijpen wat het voorwerp en de grondslag is van de vordering van de eisende partij en te beseffen, op basis van het Europees betalingsbevel, dat het gaat om een gerechtelijke procedure waarin hij zijn rechten kan doen gelden ofwel door een aanhangige vordering te ondersteunen, ofwel door een beslissing aan te vechten die krachtens een standaardverzoek is genomen.
- 25 Gelet op het doel van de verordening tot invoering van een Europees betalingsbevel – dat er in wezen in bestaat het beslechten van een geschil te vereenvoudigen, te versnellen en goedkoper te maken [zie artikel 1, lid 1, onder a), van de verordening] – kan een gewone procedurefout op zich geen grond zijn voor heroverweging van het Europese betalingsbevel, op voorwaarde dat die fout geen afbreuk doet aan de rechten van verdediging van de verweerder. Een procedurefout waarvan redelijkerwijs kan worden aangenomen dat zij niet de oorzaak was van het feit dat de verweerder zich niet heeft verzet tegen de in het Europese betalingsbevel opgenomen vordering, en waardoor de rechten van verdediging van de verweerder niet geschonden zijn, is geen uitzonderlijke omstandigheid die grond kan zijn voor een heroverweging als bedoeld in artikel 20, lid 2, van de verordening tot invoering van een Europees betalingsbevel.
- 26 De Nejvyšší soud is daarom van oordeel dat zelfs het verzuim om de mogelijkheid van weigering om de te betekenen of ter kennis te geven stukken in ontvangst te

nemen, mee te delen, als voorzien in artikel 8 van de verordening inzake de betekening en kennisgeving van stukken, op zich geen uitzonderlijke omstandigheid vormt, als bedoeld in artikel 20, lid 2, van de verordening tot invoering van een Europees betalingsbevel.

- 27 Aangezien de uitlegging van artikel 8 van de verordening inzake de betekening en de kennisgeving van stukken en van artikel 20 van de verordening tot invoering van een Europees betalingsbevel noodzakelijk is voor een beslissing in de onderhavige zaak, en de Nejvyšší soud een rechterlijke instantie is waarvan de beslissingen volgens het nationale recht niet vatbaar zijn voor hoger beroep, als bedoeld in de derde alinea van artikel 267 VWEU, en geen van de uitzonderingen op de verplichting om het Hof een vraag te stellen over de uitlegging van artikel 20 van de verordening tot invoering van een Europees betalingsbevel van toepassing zijn (gelet hierop kan de uitlegging van artikel 20 van de verordening niet als een *acte clair* of *acte éclairé* worden beschouwd – zie arrest van 6 oktober 1982, CILFIT e.a. (C-283/81, EU:C:1982:335), is de Nejvyšší soud verplicht zich tot het Hof te wenden door gebruik te maken van de procedure van artikel 267 VWEU.

[OMISSIS] [procedure voor de verwijzende rechter]

Brně, 30 november 2010

ondertekeningen